PÉCSVÁRADI
Hírmondó

Az önkormányzat lapja • 1994. szeptember • IV. évf. 8. szám • Ára: 20,-Ft

A magunk tehetségére, leleményére, munkájára és kitartására építve...

SZENT ISTVÁN-NAPI KÖSZÖNTŐ

Elmondta **Kakas Sándor** polgármester 1994. augusztus 20-án, István király szobránál

Képünkön a kenyérszegés pillanata

Fotó: Patonai Attila

Tisztelt Ünneplők!

Lassan ezer esztendeje tisztelgünk Szent István királyunk emléke és történelmi műve előtt. Ez a mű maga Magyarország, a történelmi viharokban fennmaradt nép, az Európába kapcsolódó állam, a magyarországi kereszténység.

Egyedül rajtunk áll

Ha ezt ilyen sommázva, örök érvényű igazságként deklaráljuk, büszkén hozzátehetjük azt is, hogy Pécsvárad, ez a vár Szent István szobrával szent királyunkhoz és korához kötődik. Öröm és megtiszteltetés a mostani ünnep szónokának, hogy e helyen beszélhet Önökhöz, ahol éppen egy esztendeje az első magyar közjogi méltóság, köztársasági elnökünk tisztelgett Szent István emléke előtt.

Örömmel és büszkén emlékszünk az egy éve elhangzott beszédre, melynek gondolatai szerte visszhangzottak az országban: „a magunk tehetségére, a magunk leleményére, munkájára és kitartására építve érhetünk és érhettünk csak el eredményeket" – mondta tavaly **Göncz Árpád.** Innen figyelmeztetett arra, hogy a politika semmilyen formában sem ismeri a hála fogalmát. Szavait a közelmúltban lezajlott választás is igazolta.

Figyelmeztetett, hogy a múlt kövein állva a magyar jövő sikere első sorban belső viszonyaink alakulásától, azaz saját magunktól függ. És akkor demokratikus rendünk kiforr majd, mint a jó must. Figyelmeztetett bennünket, pécsváradiakat is, hogy az ünnepnapon, a várossá válással valami új kezdődik, mert egy fokozott önbecsülést és fokozott felelősséget is követel ez a rang, hisz feladatunk becsülettel szolgálni a magunk és a környezetünk érdekeit.

Az eltelt egy év alatt próbáltuk megfogadni ezeket a tanácsokat, és úgy gondolom, ezek az intelmek még hosszú távon érvényesek lesznek valamennyi pécsváradira nézve. Mert büszkék vagyunk arra, hogy Szent István-kori településünk létrejötte és fejlődése szorosan összefügg a magyar államiság megalapításával, fejlődésével, hiszen az itt élők őrizték meg és fejlesztették tovább azokat az értékeket, amelyek segítettek e hazát államként fennmaradni ebben a vérzivataros térségben.

Büszkén emlékezünk

arra, hogy Asztrik apát volt az, aki elhozta az államiságot elismerő királyi koronát és a királyi jelképeket II. Szilveszter pápától, és ő volt az első bencés apát, aki megszervezte itt az egyházi közigazgatást és gazdasági centrumot. Büszkék vagyunk arra is, hogy a Szent István-i alapítólevélben megtalálható a mi fejlődésünk gyökere, mert abban az időben már iparosok, kézművesek, kereskedők gazdag sora volt itt megtalálható. E vár kövei tanúsítják, hogy e falak között otthonra lelt a korabeli európai művészet. Településünk volt a környék gazdasági és társadalmi szervezőcentruma. Nem véletlen, hogy Mátyás király így beszélt róla: „Királyságomnak leggazdagabb apátsága Pécsvárad". Büszkék vagyunk arra is, hogy Mária Terézia korában a budai egyetemet finanszírozta Pécsvárad közalapítványi uradalma. Ezek után nem véletlen, hogy olyan művészi, szellemi nagyságok táplálkoztak e talajból mint Kodolányi János, Kígyós Sándor és dr. Entz Béla.

A rangot visszakértük

Felmerülhet a kérdés, mi jutott nekünk a legújabb kor történetében, az elmúlt években. Nos úgy gondolom, mi is büszkék lehetünk arra, hogy az őseinktől örökölt fejlődés 1990 után, az új önkormányzati rendszerben is folytató-

(Folytatás a 2. oldalon)

Szent István Napok

Pécsvárad búcsúján, Nagyboldogasszony napján, augusztus 15-én este megtelt a katolikus templom az ünnepi nagymisére, melyet **Mott János** apát szentbeszéde tett emlékezetessé, aki a magyarok Nagyasszonyához és Szent Istvánhoz fohászkodva kérte közbenjárásukat édes hazánkért.

A templomból a várba vonultak át nagy számban a pécsváradi polgárok és a vendégek, majd a vár udvarán **Kakas Sándor** polgármester néhány szóval megnyitotta a Szent István Napok rendezvénysorozatát. Pécsváradhoz kötődő alkotók kiállítását szokta ilyenkor megrendezni a Fülep Lajos Művelődési Központ. Idén **Horváth János** életműkiállítása nyílt meg a palotaszárnyban. A megnyitó szavakat **Szőnyi János**,a MECSEKTOURS Kft ügyvezető igazgatója mondta, akit régi munkakapcsolat fűz a Pécsváradi Idegenforgalmi Kirendeltség egykori vezetőjéhez. Rendkívül nagyszámú érdeklődő tekintette meg a kiállítást, majd átvonultak a románkori kápolnába, hogy meghallgassák **Székely Ágnes** és **Székely Balázs, Székely Miklós** gyermekeinek közös koncertjét. Ágnes, aki a német Greifswaldban helyettes koncertmester, hegedűszólójával és kedves kísérőszavaival búvölte el a közönséget. Régi szerzők műveit szólaltatták meg, s a hegedűhöz a kíséretet Balázs szolgáltatta csembalón. A családi koncert végén Kakas Sándor köszöntötte virágcsokorral a hegedűművésznőt és öccsét.

Székely Miklós koncertjére idén a Szent István napi koszorúzást követően került sor a katolikus templomban. A hangversenyt megelőzően ismét hosszú időt szentelt az orgona felhangolásának és javításának.

A Városháza előtt a Szentháromság téren ezalatt elkezdődött a helyi valamint a zengővárkonyi amatőr együttesek műsora, kinyitott Grubics Márton sörsátra, majd este kezdetét vette az idén is nagysikerű, sok vendéget vonzó utcabál.

Szent István-napi köszöntő

(Folytatás az első oldalról)

dott, saját erőnkből, a lakosság támogatásával és az állam közreműködésével. Elődeink megalapozták, mi visszakértük városi rangunkat. Képviselőtestületünk büszke lehet arra, amit az elmúlt négy év során az infrastruktúra terén elért a vízellátást javításával, csatornázással, gáz- és útépítéssel, a telefonvonalak kiépítésével.

Úgy érzem, ezeket az eredményeket meg kell őrizni és ezen eredményekre épülve, támaszkodva még a nehézségekkel is szembe lehet nézni. Mert az ittlakóknak fejlődésük egyik záloga volt és a jövőben is marad az összefogás, amit Széchenyi így fogalmazott meg: „Ami egynek nehéz lehet, az sokaknak könnyű".

Mi a gazdálkodásban, településünk fejlesztésében összefogással értük el eredményeinket, és a régi idők emlékét, értékét őrző, örvendetesen gyarapodó egyesületeink segítségével, valamennyi pécsváradival egyetemben ez megtartható és városi rangunkból fakadóan továbbadható körzetünk falvainak, egész környezetünknek.

Szent István királyunk intelmeiben többek között az olvasható, hogy a bölcsebbektől leszünk bölcsebbek, türelemmel királykodhatunk és naponta gyarapíthatjuk országunkat. Ha az ezeréves intelmekből semmi mást, mint e három velős gondolatot kiemeljük, akkor a választási ciklus végén úgy gondolom, elmondhatjuk, hogy megfogadva jó királyunk szavát, éltünk, tettünk, „királykodtunk", de azért hagytunk teendőket a jövőnek is.

Kérem, hogy Szent István napján gondolják valamennyien végig, megtettünk-e mindent, amit elvártak tőlünk, és ha igen, akkor ez erőt is adhat valamennyiünknek. De ha nem, akkor még mindig adott a lehetőség és az idő, hogy ezen elvárásnak megfeleljünk. Önöknek pedig joguk, kötelességük és az ősz folyamán módjuk is lesz eldönteni azt, hogy a kapott felhatalmazással hogyan sáfárkodtunk. Ezen ünnepi gondolatok jegyében kívánom megszegni az idei új kenyeret.

SZENT ISTVÁN-NAPI KITÜNTETÉSEK

Második alkalommal adta át Pécsvárad város kitüntetéseit augusztus 20. alkalmából **Kakas Sándor** polgármester a Várban, az önkormányzat nyilvános ünnepi ülésén. A termet nagy számban töltötték meg az érdeklődő polgárok, a kitüntetettek és családtagjaik. Először a Fülep Lajos Művelődési Központ Női Kamarakórusának műsorát hallhattuk, **Kutnyánszky Csaba** vezényletével, majd Kakas Sándor emelkedett szólásra. Köszönötte a képviselőtestületet és nevükben is a kitüntetetteket, a vendégeket, majd így folytatta:

– Valahányszor belépek e vár kapuján, idestova tizenöt éve, akaratlanul is végiggondolom, mi történt e falak tövében az elmúlt évszázadokban. Itt kézzel fogható a magyarság története, és erre mi, mostani pécsváradiak nagyon büszkék vagyunk. A századok alatt ez a település volt befolyásosabb, volt hogy porig rombolták, elsorvasztották, mégis milyen jó szeme lehetett annak, aki azt mondta, itt egy államalapítási és térítőközpont lesz. Szent István volt az alapító, művét így ezt a monostort is feldúlták nem egyszer a történelem viharai. De voltak mindig egyének, közösségek, akik a pusztítás után építésbe fogtak, és létrehozták azt, ami ma körülvesz bennünket. Ennek az itt jelen lévők is aktív részesei.

Jeles alkalom ez a mostani azért is, mivel képviselőtestületünk így, ebben az összetételben utoljára találkozik a pécsváradi polgárokkal, hiszen közelegnek az önkormányzati választások. Ezért nekünk is át kell gondolnunk a mi négy évünket, amely kapcsolódik a város legújabb kori történelméhez. Ez idő alatt kapott gázt a település, valamennyi utcánk aszfaltburkolatot, bekapcsolódhattunk a távhívásos telefonhálózatba, hogy csak a legnagyobb beruházásokat említsem. Rosszul tenném, ha csak erről beszélnék, mivel mi csak annyit tettünk, hogy adott időben éltünk az adott lehetőségekkel a legjobb tudásunk szerint, és ezt a munkát Önökkel együtt végeztük.

Azért jöttünk össze, hogy ezt most megköszönjük azoknak, akik évtizedes munkásságukkal tették a kötelességüket. Itt van a tanár, aki számtalan diákot nevelt, és a tanítvány, aki maga is kitüntetett. Azok, akik nagyon sokat tettek azért, hogy Pécsvárad zenei élete a semmiből a mostani szintre jusson. Kitüntetett katolikus papunk, és nemcsak jubileuma alkalmából, hanem mert tevékenysége, az emberekhez való viszonya arra indította az önkormányzatot, hogy a legmagasabb címet adományozza számára. Adózunk azoknak is, akik már nem élhették meg ezt a napot. El kell ismerni a köz szolgálatát, a tűzoltókét például. Valamennyiünk közös műve, hogy egy nyugodt, szép településen élhetünk. Ezt együtt, közösen értük el. Idősek, fiatalok, akiknek a művét így, Augusztus 20. előestéjén talán nevezhetem a kovásznak, amelyből a mi közös kenyerünk, életünk fakad. E közös kenyér jelképes megszegésével köszönöm meg a magam és az önkormányzat nevében azt, amit Pécsváradért megcselekdtek. Jelentse ez a mostani elismerés azt is, hogy Pécsvárad az Önök munkájára, jelenlétére a jövőben is számít. Akinek már megromlott az egészsége, annak kívánok gyógyulást és hosszú, boldog életet. Aki pedig aktív, attól azt kérem, hasonló intenzitással tényked jen továbbra is, valamennyiünk boldogulására.

Pécsvárad város képviselőtestülete a **"Pécsvárad díszpolgára"** címet adományozta **Mott János** címzetes pécsváradi apátnak aranymiséje alkalmával, és a Pécsvárad egyházi és világi életében végzett sok évtizedes fáradozása elismeréseként. A **Csizmadia László** grafikusművész készítette díszoklevél és

Békés József

Trischler Ferenc szobrászművész plakettjének átadására a június 5-i aranymisén került sor. A polgármester ez alkalommal is üdvözölte az apáturat, aki a kitüntetettek nevében fejezte ki köszönetét az önkormányzati testületnek.

Pécsvárad város képviselőtestülete **"Pécsváradért"** díjban részesítette **Gállos Orsolya** újságírót, műfordítót másfél évtizedes helytörténeti munkásságáért valamint a település közéletében kifejtett tevékenysége elismeréseképp.

A képviselőtestület **"A köz szolgálatáért"** díjat adományozta **Erdősi Tibor** nyugalmazott iskolaigazgatónak Pécsváradon végzett több évtizedes pedagógiai munkásságáért és a tűzoltótestületben végzett társadalmi tevékenységéért.

Hornung Istvánnak zenekari darabjaiért továbbá zeneoktatása elismeréséül, amely a zeneiskola megalakulása előtt biztosította a helyi zenei képzést.

Nékám Paula nyugalmazott zeneiskolai tagozatvezetőnek a helyi önálló zeneiskola megteremtésében végzett kiemelkedő munkásságáért, a helyi zenei élet megteremtése érdekében való fáradozásaiért.

Wéber Mária nyugalmazott óvodavezetőnek a pécsváradi óvoda szervezeti kereteinek kialakításáért, közéleti tevékenységéért és a helyi díszítőművészeti szakkör megalapításáért, vezetéséért. (A kitüntetést Kakas Sándor és **dr. Kófiás Mihály** körjegyző a lakásán nyújtotta át **Wéber Máriának**).

Dretzky Katalin a Fülep Lajos Művelődési Központ és Városi Könyvtár megbízott igazgatója részére, harminc éve kifejtett közművelődési tevékenységéért, a helyi hagyományok ápolása és a Pécsvárad jóhírét öregbítő rendezvénysorozatok meghonosítása és lebonyolítása terén végzett munkásságáért.

Wolf József, a Pécsváradi Körjegyzőség és Polgármesteri Hivatal pénzügyi csoportvezetőjének a helyi közigazgatásban végzett húsz éves munkásságáért, a nagyközség majd a város pénzügyi gazdálkodásának lelkiismeretes és sikeres teljesítéséért.

Pécsvárad polgármestere posztumusz **emlékplakettet** adományozott **Várkonyi Antal** számára, a helyi közéletben és a Pécsváradi Önkéntes Tűzoltótestületben végzett munkájáért és helytörténeti kutatásaiért. (A plakettet **özv. Várkonyi Antalné** vette át).

Pécsvárad polgármestere emlékplakettet adott át **Békés József** kőfaragó mesternek 80. születésnapja alkalmával valamint a város közügyeiben való aktív közreműködéséért, Pécsvárad emléktábláinak, emlékműveinek gondozásáért.

Horváth János amatőr festőnek ezt a vidéket megörökítő alkotásaiért valamint Pécsvárad idegenforgalmi kirendeltsége élén végzett két évtizedes tevékenységéért.

Koch Lajos nyugalmazott kereskedő négy évtizedes munkásságáért, amellyel a megye határain túl is ismertté tette Pécsvárad nevét, továbbá tanácstagként kifejtett negyedszázados tevékenységéért.

Mester Oszkárnak a helyi sportéletben végzett sok évtizedes szervezői, intézői tevékenységéért.

Scholtz Péter erdőmérnök, a Mecseki Erdészeti Rt Pécsváradi Erdészete erdőművelési műszaki vezetője részére, a várkert rendezésének irányításáért, az erdők védelmében végzett ismeretterjesztő tevékenysége elismeréseként.

Vadász Lászlóné és **Vadász László** számára, a Pécsváradi Önkéntes tűzoltótestület és versenyraj több évtizeden át való sikeres vezetéséért, és az egyesület dokumentációjának megőrzéséért.

Mester Oszkár

Pécsvárad polgármestere **"Elismerő oklevelet"** adományozott honismereti tevékenysége elismeréséül, az országos helytörténeti és környezetvédelmi pályázatokon elért kiemelkedő eredményekért **Fuchs Sándornén**ak és tanítványainak, a Pécsváradi Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szakmunkásképző és Gimnázium honismereti szakkörének.

Szántó Ferencnének, a Pécsváradi Kodolányi János Általános Iskola tanárának több évtizedes oktató-nevelő munkájáért, különösen tanítványainak az országos és nemzetközi rajzpályázatokon elért kimagasló eredményeiért, amelyek Pécsvárad jóhírét öregbítették

(A kitüntetettek életútját lapunk 6-7. oldalán ismertetjük.)

Önkormányzati ülés

1994. augusztus 14.

Döntés a sportcsarnok kivitelezéséről

Rendkívüli ülést tartott augusztus 14-én Pécsvárad önkormányzata a sportcsarnok kivitelezése, a munkák elkezdése ügyében, **Kakas Sándor** polgármester elnökletével, **dr. Menczer Gábor** képviselő igazolt távollétében.

Kezdés szeptemberben

A meghirdetett országos pályázatra 10 cég jelentkezett: baranyai és tolnai vállalkozók, továbbá helybeliek pályáztak a csarnok teljes kivitelezésére. Az augusztus 10-én, közjegyző jelenlétében felbontott pályázatok ajánlatai 98-156 millió forint között mozogtak.

A rendkívüli ülésen kivitelezőt kellett választani, másrészt az árajánlatoknál számba kellett venni, mit lehet megvalósítani első ütemben a rendelkezésre álló pénzből. A testület kitartott **Pelényi Margit**, a BÉTERV építészének terve mellett, amely igényes, a környezetéhez illeszkedő csarnokot javasol a város központjába, a művelődési házhoz csatlakozóan. Maga az 1500 négyzetméteres csarnok 82-87 millió forintból építhető fel 1994. szeptember 1. és 1995 augusztus 20. között.

Anyagi okokból a művelődési házhoz való csatlakozás, a nyaktag megépítését halasztották későbbi időpontra. Idén a bekerülési összeg 40, jövőre 60 százalékát fizeti ki a város. Az önkormányzat 20 millió forintot tartalékolt e célre, melyhez idén 13 milliós céltámogatást nyert. A tizenkét tagú testület két tartózkodással, egy képviselő távollétében fogadta el a fenti programot, melynek költsége nem zavarja a helyi intézmények biztonságos működését akkor sem, ha jövőre némi hitelt is vesznek fel. A tíz pályázó közül egy ellenszavazattal és egy tartózkodással a pécsi BAUKOMPLEX Rt mellett tették le a voksot a cég tőkeerős volta, referenciamunkái figyelembevételével, s azzal a feltétellel, hogy a kivitelező helyi munkaerőt, alvállalkozókat alkalmaz.

Ingatlanértékesítés

A beérkezett ajánlatok alapján a képviselőtestület a Tavasz utca 12. számú lakóépületet **Papp Ida** lovászhetényi lakos számára értékesítette.

Fiatalos lendület a régi falak között

Április 11 óta fiatal helyi szakember, **Mayerné Hancz Lídia** vezeti az István Király Szállót. A maga köré toborzott pécsváradi fiatalokkal máris sikerült pezsgést hoznia a vén falak közé. A pécsváradiak eddig nem tudták olyan kéréssel felkeresni, amely ne talált volna készséges fogadtatásra. Számos színes program, koncert, kiállítás színtere volt a nyáron a vár, szeptember elején a XXIV. Országos Borversenynek adott, rövidesen a Vadásznapnak ad otthont a történelmi környezet.

– A legfontosabb, hogy növekedjék a szálloda forgalma, és úgy érzem, augusztus, szeptember hónapban már érződik az eddig befektetett energia. Fő vonzerőnk, hogy itt egy várban, történelmi falak között szállhat meg a vendég. Ilyen szálloda nagyon kevés van. Az elmúlt századok hangulata mindenütt érződik, a hallokban, a folyosókon, az apartmanokról, az udvarról nem is beszélve. Itt csönd van. Nincs lárma, nincs diszkózene, nálunk pihenni lehet. Másodosztályú árakkal kitűnő étlapot alakított ki **Adószegi Attila** az étterem vezetője. Sokféle finomságot kínálunk, és nem vagyunk drágák. Két portás kivételével pécsváradiak dolgoznak a szállodában, jórészt fiatalok, akiknek fontos, hogy a vendég jó érzéssel távozzék és vissza is jöjjön. Mivel helyben lakunk, kisegítjük egymást, ha az étteremben nagy a forgalom, átjönnek a londinerek, és fordítva.

Idővel helyi idegenforgalmi kirendeltséget szeretnénk itt kifejleszteni. Nálunk lehet valutát váltani, ehhez tervezünk eladást is, hogy ezért ne kelljen beutazni Pécsre. Nemcsak fogadni szeretnénk a csoportokat, hanem mi is szerveznénk társasutakat. Olyan rendezvényeket hozunk ide, amelyek megfelelő alapot biztosítanak a folyamatos nyitvatartáshoz, és télen nem kell bezárni a várat.

Vendégkörünkben különösen kedvesek a hollandok, akik egy fővárosi iroda által jönnek 35 napra. Voltak és lesznek német csoportjaink Baden-Württenbergből. Van külföldi üzletember, aki csakis nálunk lakik, és innen keresi fel üzlettársait. Vannak visszatérő konferenciarendezvényeink, mint a megyei borversenyek például, itt tartott konferenciát a MATÁV. Egyébként nemrég tértem haza egyhetes piackutató németországi utamról, ahol a szállás mellett komplett pécsváradi programokat kínáltam. Ebbe foglalható a Zengővárkonyi Hagyományőrző Művelődési Egyesület fellépése épp úgy, mint az Ifjúsági Zenekar fúvóskoncertje a várudvaron.

Megújult az ABC Kisáruház

Augusztus 13-án nyitotta meg kapuit a vásárlók előtt a Pécsvárad és Vidéke ÁFÉSZ ABC kisáruháza az egy hónapon át tartó felújítás befejeztével. A kilenc éve működő üzlet felújítását javasolta legfőbb ellátójuk, a MECSEK FÜSZÉRT Rt is, amely Mohács és Pécs után rövid időn belül a harmadik ilyen típusú üzletét újítja fel Baranya megyében.

Arató Márton, az Rt elnök-vezérigazgatója, a pécsváradi önkormányzat tagja elmondta, hogy a MECSEK FÜSZÉRT a boltok, bolthálózatok kialakításához terveket, koncepciót szállít, mint történt a jelen esetben is. A MECSEK FÜSZÉRT Dália Bokréta hálózata olyan beszerzési hátteret jelent a kiskereskedői kör, így a pécsváradi ABC számára is, hogy többé nincs szükség nagy raktárakra. Mindennapos a szállítás, és a raktárterületek is a vásárlótérhez csatlakozhatnak.

A felújítást a Pécsváradi Építőipari Kisszövetkezet végezte: légkondícionálás, automata ajtók, korszerű pénztárgépek jelentik a legfőbb újdonságokat. Az addig 300 négyzetméteres, egyébként a környék legnagyobb ilyen típusú üzlete további 100 négyzetméterrel, egyharmadával növelte alapterületét. Kényelmessé, tágasabbá vált, megjelentek benne a bevásárlókocsik, új hűtőpultokat, kenyeres standokat állítottak be. Ahogy megnyitásakor, úgy felújításával is minőségi ugrást jelent nemcsak Pécsvárad, hanem a környező falvak ellátásában is a **Steigerwald József** vezetésével működő ABC. Mint az ÁFÉSZ elnöke, **dr. Gyenis László** elmondta, a maguk részéről, ezzel a felújítással kívánnak hozzájárulni Pécsvárad városias ellátásához.

Jubilál a zenekar

Hangulatos színfolt Pécsvárad jeles napjain a fúvószenekar, amely térzenéivel emeli egy-egy alkalom ünnepélyességét. Tizenöt éve vette át **Apaceller József**, a Pécsváradi Zeneiskola igazgatója **Szabados Antaltól** a Pécsváradi Önkéntes Tűzoltóegyesület fúvószenekarát. E jubileum alkalmából rendeztek koncertet a vár udvarán augusztus 19-én, és hívták találkozóra a régi zenésztársakat, és köszöntötték idős mesterüket, háziszerzőjüket, **Hornung Istvánt, Stefi bácsit.**

Maga a zenekar 1937-ben alakult helyi zenészekből, amatőr muzsikusokból, és a háború okozta kényszerszünet után a hatvanas években kezdődött ismét újabb felvirágzása. **Gasteiger Ferenc** és **Kreszits József**, a legrégibb zenekari tagok ma is játszanak az együttesben. A középnemzedék körében sokan vannak Apaceller József tanítványai, a legfiatalabbak pedig már egyértelműen a helyi zeneiskolából érkeznek a zenekarba, amely családinak is nevezhető, hiszen játszik benne a karnagy **József** és **András** fia, **Péter** öccse és két fia: ifjabb **Péter** és **Gergely.**

– A Pécsi Nemzeti Színházból jöttem haza Pécsváradra tanítani 1979-ben – mondja Apaceller József. – Elkezdtük a rendszeres próbákat, részt vettünk két országos minősítő hangversenyen, aztán külföldi meghívásoknak tettünk eleget: Bulgária, Ausztria és több ízben Németország területére, testvérvárosunkba. Muzsikálunk valamennyi helyi rendezvényen, állami ünnepeinken, a Leányvásár, a Gesztenyeszüret programjain. Rendszeresek nyári hangversenyeink a várban, a Szent István Napokon.

Az eltelt évek alatt az amatőr muzsikusokból jól megválogatott műsoranyaggal kellemes hangzású fúvószenekart sikerült kovácsolnia karnagyuknak. 1990 októberében "Miniszteri dicséret"-ben részesültek, tavaly "Pécsváradért" emlékplakettet vehettek át.

Állandó létszámuk mintegy 20 fő, nagyobb féllépések alkalmával azonban visszajönnek a hazulról elkerült fúvósok, mint pl. **ifj. Brückner József,** aki hivatásos katonazenész Kaposváron. Próbahelyük a Fülep Lajos Művelődési Központ, cserébe közreműködnek annak rendezvényein. Fenntartójuk Pécsvárad önkormányzata, a zenekarnak juttatott összegből azonban csak a karnagyi tiszteletdíjra meg a külföldi utak költségeire futja. A szponzor ma egyre kevesebb, holott elkelne a segítség, különösen a hangszervásárlásokhoz.

– Mi sohasem voltunk pódiumegyüttes. Indulókat, polkákat, kisebb lélegzetű darabokat tartunk műsoron. Ezek igényes megszólaltatására törekszünk, és előszeretettel játsszuk háziszerzőnk, **Hornung István** nekünk ajánlott darabjait.

Fotó: Patonai Attila

Grazie!

Köszönet az olasz csoport vendéglátásáért

Júliusban a Zengővárkonyi Hagyományőrző Művelődési Egyesület vendégül látta az olaszországi Scurcola Marsicana 81 tagú kulturális csoportját. A házigazdák ezzel viszonozták az olaszok tavalyi vendégszeretetét. Gazdag program összeállításával igyekeztünk emlékezetessé tenni olasz barátaink számára magyarországi tartózkodásukat. A sok jól sikerült esemény közül kettőt emelnék ki. Az egyik az óbányai szereplés volt. Óbányán a polgármester úr méltó fogadtatásban részesítette a messzi idegenből érkezett csoportot, majd az önkormányzat tagjainak részvételével, hangulatos közös vacsorán vettünk részt. A másik említésre érdemes esemény szintén egy nagyon szép közös est volt, melyet Zengővárkonyban Frick Ferencék udvarán töltöttünk. Ekkor vendégeink rendeztek igazi olasz kerti partit házigazdáik tiszteletére. Saját készítésű spagettivel, sajttal, hűtött dinnyével, finom olasz vörös borral szolgáltak az egybegyűlt együttes tagjainak és szüleiknek.

Időközben már megérkezett Scurcola Marsicanaból a polgármester és az együttes vezetőjének levele, melyben meleg szavakkal fejezik ki köszönetüket egyesületünk vezetéségének, az óbányai polgármester úrnak és természetesen a szülőknek a felejthetetlen napokért. Ehhez csatlakozva mi is ezúttal mondunk köszönetet mindazoknak, akik segítséget nyújtottak együttesünknek. Köszönjük a szülők fáradozását, kiemelten Deák Tibornak, Frick Ferencnének, Tóth Sándornénak, Gungl Józsefnének, Kochné Ócsai Ildikónak. Köszönjük a Művelődési Központ dolgozóinak, Dretzky Katalinnak a szervezésben nyújtott sok segítségét. Köszönjük a Középiskolai Fiúkollégium dolgozóinak és vezetőjének, Pálfai Erzsébetnek a gondoskodó munkáját. Köszönjük Steigerwald József és Link Józsefné önzetlen támogatását. Köszönet Mott János apár úrnak a figyelmességéért. Külön megköszönjük Papp Gyula igazgató úr nagyvonalú segítségét, amley az egyetlen anyagi támogatást jelentette a tetemes költséget igénylő vendéglátásban. Ugyancsak Papp Gyulának és a városi tv munkatársainak köszönjük, hogy a szereplések közvetítésével városunk lakóinak szélesebb köre is megismerhette az olasz együttest. Köszönjük a búcsúest közönségének adományait, reméljük tetszett a műsor és kellemesen szórakoztak.

Scurcola Marsicana együttese

Már csak egy gondolat az elmúlt eseményről:

Az olasz és magyar trikolort csak a színek sorrendje különbözteti meg. De az együtt töltött napok alatt nemcsak ezt a hasonlóságot fedeztük fel. Gyakran emlegettük a temperamentumot, a jókedvet, az enyhe lazaságot, a közös, az ókorba visszanyúló történelmi, kulturális hagyományokat. A búcsúzásnál nem fogadtunk egymásnak hivatalos kapcsolatot, annál inkább barátságot, egyéni látogatásokat. És ez így szép!

Galambosné Fónai Éva

A közösséget szolgálták

Erdősi Tibor:

– 1951. augusztus 1-én kerültem Pécsváradra gyakorló tanárnak, itt maradtam, noha nógrádi születésű, szécsényi vagyok. A pécsi főiskolát végeztem kémia-biológia szakon. 1960. február 1-én lettem helyettes Nádor Károly mellett 1980. augusztus 15-ig, közben 1971-72 között megbízott igazgató voltam Pap Lajos halála után, és utána jött Kocsis József, majd 1980-90 között kinevezett igazgatóként dolgoztam. Feleségemmel nyolcadik éve lakunk kint pécs-vasasi szőlőnkben, télen-nyáron, ahol nem azért dolgozom, mert annyira egészséges vagyok, hanem azért, hogy egészséges legyek.

Hornung István:

– Hetvenhét éves vagyok, és egész pici voltam, mikor már gombos harmonikán játszottam, hegedültem, hawaii gitároztam, aztán divat lett a tangóharmonika, majd csináltunk egy kiszenekart. De nem gondoltam, hogy ez lesz a hivatásom. Borbély és fodrász volt a tanult szakmám, de később egyre inkább a zene felé fordultam. Kiaknáztam a lehetőségeket, letettem a szakvizsgákat, és magánúton tanultam, és végül hivatásos zenészként mentem nyugdíjba. Elkezdtem hangszerelni, eszembe jutottak szép kis dallamok, lejegyeztem ezeket, és átadtam a helyi fúvószenekarnak, amely műsorán tartja ezeket a darabokat. Van félbemaradt munkám is, mert sajnos megromlott a látásom.

Sok mindenkit tanítottam, és emellett kijártam Geresdlak, Berkesd, Máriakéménd, Erdősmecske, Feked, Ófalu községekbe, szakköröket vezettem az iskolákban, és zenekarokat alakítottunk. A járási versenyeken a tanulóim hozták az aranyérmeket. Ha olyan tanítványom volt, akiben tehetséget láttam, mindig rábeszéltem, hogy iratkozzon a zeneiskolába. **Apaceller Józsi, Köberling Jenő** is nálam kezdett valamikor, de most már nem nagyon vállalok tanítványokat.

Nékám Paula:

– Miután a Pécsi Zeneiskolában nyugdíjaztak, 1967-ben hazajöttem és 1968-ban Kígyós Sanyi megkeresett, hogy csináljunk valamilyen zeneoktatást a művelődési házban. Szolfézzsal kezdtem, miután összegyűjtöttem 17 gyereket, később a növendéklétszám mindig szaporodott, következő évben 45 körül voltak, utána 120, majd kialakult a 250-160-as létszám. Zongorát tanítottam, **Ágota Zoltán** tanított hegedűt, **dr. Kardos Józsefné** szolfézst, később megszerveztük főiskolásokkal a fúvós tanszakot, aztán lettünk a Komlói Zeneiskola fiókiskolája, majd mikor elnyertük az önálló státuszt, már volt kb. nyolc tanárunk. Kilenc évig vezettem a tagozatot, én voltam a tanfolyamvezető és a kifutófiú egy személyben. Utána engem elbúcsúztattak. Egy év szünet után **Apagyi Mária** és **Lantos Ferenc** kérésére foglalkoztam a gyerekekkel kilenc évig.

Ha tanítottam, számomra megszűnt a külvilág. Nagyon szeretem a gyerekeket, mindig jó hangulat volt nálam, tréfáltunk, nevettünk. Nem kell hangos szó a gyerekekhez, csak együtt kell érezni velük, azt hiszem ez a titka.

Wéber Mária

Harminc évet töltött a pályán, ebből negyedszázadot Pécsváradon. Működéséhez fűződik az óvoda szervezeti kereteinek kialakítása, hiszen amikor járási szakfelügyelőként megérkezett, egyetlen csoport működött az óvodában, volt egy doboz fakocka meg egy labda. Wéber Mária úgy emlékezik vissza, folytonos építkezéssel telt a 25 éve: háromszorosára nőtt az egykori óvodaépület, a csoportok száma pedig ötre emelkedett.

Amikor Pécsváradra érkezett, megalakította az asszonyok számára a díszítőművészeti szakkört, amely az óvodában, majd a tsz épületében működött, mire 1964-ben felépült a művelődési ház. Mária néni évek óta nem hagyja el otthonát, itt vette át kitüntetését és itt keresik fel sok évtized után is az egykori növendékek.

Dretzky Katalin

Így összegezte évtizedek tapasztalatát a közművelődésben végzett munkáról:

– Csapatmunka a mienk, amelyhez mindig jó kollégák kellettek, olyan csoportvezetők, akikkel jól lehetett dolgozni. Így vannak tizenötéves csoportjaink, s az elmúlt tíz évben egyre több a spontán szerveződő egyesület, közösség, melyek jelentkeznek, ötleteket adnak, észrevételeket tesznek, és maguk is részt vesznek a programok lebonyolításában.

Nagyrendezvényeink e nehéz anyagi helyzetben is fenn tudtak maradni évtizedek óta, sőt újabbakkal gyarapodtak: a Szent István Napok idén harmadik alkalommal kerül megrendezésre, és úgy tűnik, hagyományt teremtettünk. Évi tíz-tizenkét kiállítást rendezünk, zenei programjainkat romokon, pallók, téglahalmok között kezdtük húsz éve a várban, ahol hatodik éve páratlanul szép környezetben lehet zenét hallgatni, s ahova idén örvendetesen nagy számban jöttek zenebarátok nemcsak Pécsváradról.

Wolf József

1973 június 1. óta dolgozik a közigazgatásban, miután a Pécsváradi Gimnáziumban kínálkozott ilyen irányú továbbtanulás lehetősége. – Elmentem a tanácsházára, **dr. Kófiás Mihály** fogadott, és elmondta, mire kell felkészülnöm. Apa a gyerekét nem kezelte olyan szigorúan és következetesen, mint ő engem. Kikérdezte, újból feladta a napi tennivalókat. Így töltöttem a gyakornoki évemet, utána elkerültem a Tanácsakadémiára, majd az Államigazgatási Főiskolára. Általános igazgatást tanultam, de végigjártam a húsz év alatt minden szekciót, és tíz éve belecsöppentem a pénzügybe. Egy idő óta, az önkormányzat megalakulásától különösen nagyon szeretem ezt a területet. Megcsinálni a város költségvetését csak úgy lehet, hogy az ember ismeri a részleteket, a részterületek összefüggéseit. Ehhez kellett az előtapasztalat, és lehet ezt száraz munkának tartani, én nagyon szeretem.

Békés József

A régi kőfaragó dinasztia leszármazottja idén töltötte be 80. életévét. Édesapja annál a Puppi nevezetű olasz kőfaragónál tanulta a mesterséget, aki a múlt század végén érkezett Pécsváradra, és a Kossuth utca 17-ben, a mai Grubics-házban lakott. Békés József édesapja mellett tanult, önálló iparosként dolgozott, készítette a sírköveket, síremlékeket, később a KTSZ tagjaként, nyugdíjaztatásáig.

Megkeresték azonban más, igényes megbízásokkal is: például ő újította fel a pécsi Francia Emlékművet, tatarozta a pécsi Bazilika több szobrát valamint a Szepessy-szobrot, a pécsi Hunyadi-szobor talapzatát és feliratait és a Széchenyi téri emléktáblákat.

Szülővárosát szerető polgár, aki tanácstagként is szolgálta a közösséget, majd a Pécsváradi Várbaráti Kör alapító tagjaként sorra készítette Kodolányi János, dr. Entz Béla, Hegedűs Imre, korábban dr. Gállos Ferenc emléktábláját. 1991 őszén újította fel Pécsvárad I. világháborús emlékművét – valamennyi munkát tiszteletdíj nélkül végezte el.

Koch Lajos

40 esztendőt töltött el a pult mögött, s több cikluson keresztül 1990-ig tanácstagként tevékenykedett. A Vas-Műszaki Boltot messze földön híressé tette ízig-vérig kereskedői hozzáállásával. Egy nehéz időszakban, a hiánygazdaság évtizedeiben volt képes olyan üzletet létrehozni, ahova hetedhét határból is eljöttek a vevők. Eleinte a vas-műszaki cikkeket árusították, majd megjelentek a motoros járművek, és nyugalomba vonulásakor már jelen voltak az elektronikai cikkek. Technikai forradalmakon ívelt át pályája, mi vevők, az egészből csak anynyit vettünk észre, hogy Lajoshoz jó volt bemenni, mivel ott mindig megkaptuk, amit kerestünk.

Mester Oszkár

Azt mondja, ez tartja életben: a pécsváradi foci ügye. És nemcsak őt: Pécsváradon van 2-300 ember, akinek ez a fő szórakozása, aki minden meccsen ott van, és elmegy csapatával vidékre is. Jó volna, ha a fiúk bekerülnének a megyei I. osztályba.

Maga is focizott, a katonaság előtt és utána is: Gombor József főjegyző, aztán id. Kófiás Mihály sportköri elnök idején még lovaskocsival mentek a vidéki meccsekre. Id. Csenterics Ferenc, Lutter János nevét említi a régi sportvezetők közül. Maga nagyon korán átvette az egyesület intézői tisztét, edzők jöttek, mentek, ő viszont maradt, rossz tüdővel, érszűkülettel is. – Mert szeretem a gyerekeket. A sport jelenti az életemet – mondja Mester Oszkár, aki Vasas Bánya Petőfi aknáról került rokkantnyugdíjba 1981 februárjában. A kitüntetés idején már a közelgő nagy napra, az öltözőavatóra készül, s a meccsre a PMSC-FORDAN-nal.

Scholtz Péter:

– Nyíregyházi vagyok, Szegeden, az erdészeti technikumban kezdtem a szakmát, Sopronban pedig az erdőmérnöki kart, bejártam tehát az országot, és így jöttem ide a Mecsekbe, a Pécsváradi Erdészethez, mert megtetszett ez a vidék. Húsz éve nősültem, a nagyobbik, Péter fiam viszi tovább a nevet és a szakmát is.

– Hogyan lehet továbbadni az embereknek az erdő iránti szeretetet?

– Az erdőt a szakma is úgy kezelte idáig mint egy fagyárat. A termelés volt a fontos és nem az erdő összetettsége. Szeretnénk elérni azt a szemléletváltást, amit nemrég tapasztaltam Németországban, ahol már óvodás kortól beleplántálják a gyerekekbe, mi az erdő. Mert ha ezt megérti, akkor megszereti és vigyáz is rá. Akkor fölöslegesen nem reklamál, de ha kell, keményen felemeli a szavát. A szakmát is fel kell rázni, kicsit tovább kell képezni. Hiszen az erdészeknek egyre inkább be kell tölteniük egy közvetítő szerepet a társadalom felé.

Vadász László és neje Elza néni

Laci bácsi 1930-ban lépett a tűzoltóegyesületbe, 53 éven át volt aktív tűzoltó. Ebből 20 évet parancsnok. Előtte apósa, Bayer József mellett tevékenykedett, aki alparancsnok volt Nékám Aurél főparancsnoksága idején. 1941-ben házasodtak össze Elza nénivel, akinek természetes volt, hogy tűzoltófeleségként maga is szolgál:

– A tűzeseteknél is segédkeztem. Ha a férjem nem volt itthon, magam riasztottam a fiúkat, és mentünk oltani. Pl. a tárháztűznél, erdőtüzeknél.

– A hatvanas-hetvenes években volt a virágkor, mikor felnőtt, fiú, lány és gyermek versenyrajunk volt, nyolc éven át egymás után első helyezést nyertünk a le-

ánycsapattal, harmadik lett a fiúcsapat, és regionális versenyen is többször elsők lettünk. 100 tűzhöz vonultunk ki. Szívesen csináltam, mindig mindent Pécsváradért. Ha újból kezdeném, megint tűzoltó lennék – mondja búcsúzóul Laci bácsi. Elza néni pedig így összegezi e szolgálat lényegét:

– Nagyon vallásos nevelést kaptam a szüleimtől, miszerint legfontosabb a felebaráti szeretet. Nem lehet közömbösen elmenni a másik ember mellett. Segíteni kell a bajbajutottakon. Ez volt a mi egyesületünk lényege.

Szántó Ferencné :

– 1963-ban, Geresdlakon kezdtem dolgozni, és 1969-ben kerültem Pécsváradra. A pécsi pályázatokon is mindig szépen szerepelünk, de ami a legfontosabb, a Szivárvány Nemzetközi Rajzpályázatról általában arany és ezüst diplomákat hozunk el. Így hozott Londonból aranydiplomát **Pesti Mónika,** Törökországból elsimerő oklevelet **Vértes Krisztián,** Bulgáriából elismerő oklevelet **Réger Kitty**, Japánból ezüst- és bronzdiplomát **Göbl László.** Az Europe at school pályázatról általában mindig első vagy második díjat hoztunk, most egy bonni valamint egy pannonhalmi táborozást nyertünk.

– Mi a titka e kiemelkedő eredményeknek?

– A teljes közvetlenség. Beszélgetni kell a gyerekekkel, és észrevétlenül belopni közéjük a magas művészetet.

Fuchs Sándorné tanítványai a Város- és Faluvédők Szövetsége honismereti pályázatain aratnak sikereket évről évre. A Szakiskola és Gimnázium tanulóinak egy-egy csoportja készít dolgozatot bizonyos helytörténeti témákról. Ezzel pécsváradi helytörténeti kérdéseket dolgoznak fel, megismerik a helyet, ahol laknak, tanulnak, és mivel munkáik figyelemre méltó sikereket érnek el az országos mezőnyben, Pécsvárad jó hírét is sikerrel öregbíti ez a diákcsapat.

Jótékonysági alapítvány pécsváradi diákok számára

Néhai Székely József (1900-1961) pécsváradi iskolaigazgató és tanító emlékére Székely Miklós és özvegy Tomcsányi Ernőné (született Székely Klára) 1993. augusztus 20-án Pécsvárad városi rangjának visszaadásakor azzal a céllal hozták létre édesapjuk emlékére ezt az alapítványt, hogy évről évre a legszegényebb, legjobban rászoruló 3 általános iskolás gyermek tankönyvvásárlási segélyben részesüljön. Ez év augusztus 20-án csatlakozott az alapítvány célkitűzéséhez Székely Miklós két gyermeke, Székely Ágnes és Balázs, valamint Tomcsányi Ernőné két gyermeke, Győri Béláné (született Pető Kornélia) és Pető Attila. Az adományozók kérésének megfelelően ettől a tanévtől támogatásban részesül a pécsváradi szakközépiskola két legjobb tanulója és a Zeneiskola két legtehetségesebb hegedűs, illetve zongorista tanítványa, összesen 7.000,- Ft értékben.

A Művelődési Központ szeptember havi eseménynaptára

2-án, pénteken: Super-turi 8-tól 12 óráig.

9-től 16 óráig Computeres szemvizsgálat (Poller Optika)

17 órától Zengő Néptánc próbája

18 órától sakkosok

21 órától Thunder Rock Klub.

3-án, szombaton 21 órától Asterix bál.

4-én, vasárnap 15 órától a Pécsváradi Ifjúsági Fúvószenekar fellépése a sikondai Tó-színpadon.

5-én, hétfőn 9-től 17 óráig Bendex – ruha és sportcipő vásár.

18 órától kézimunka szakkör.

6-án, kedden a Nyugdíjas Klub Tamásiba kirándul.

16 órától megyei díszítőművészeti kiállítás a Várban.

18 órától sakkosok.

7-én, szerdán 17 órától a zeneiskola tanévnyitója

9-én, pénteken 9-től computeres szemvizsgálat

Az esti órákban érkezik a Mácsédi öregfiúk fotball-csapata a pécsváradiakhoz.

18 órától sakk szakkör

17 órától néptáncpróba.

12-én, hétfőn 18 órától kézimunka szakkör

13-án, kedden 16 órától Nyugdíjas Klub összejövetele.

18 órától sakkosok.

16-17-18-án lakodalom

16-án 9 órától computeres szemvizsgálat

17 órától néptáncpróba.

18-án egésznapos I. Megyei Vadásznap a Várban: vadászmise, trófeakiállítás.

19-én, hétfőn 18 órától kézimunka szakkör

20-án, kedden 13 órától nyugdíjas bányászok találkozója.

18 órától Sváb népi építészet – fotókiállítás Szél Ágnes munkáiból. Megnyitja: dr. Szűcs József a BM. Közgyűlés elnöke.

18 órától sakkosok.

23-án, pénteken 9 órától computeres szemvizsgálat

18 órától sakkosok

17 órától néptáncpróba.

24-én, szombaton 21 órától Asterix bál.

A Hungária Biztosító heti két alkalommal hétfőn délután 16-18 óráig,

csütörtökön délelőtt 9-től 11 óráig tart fogadónapot.

Katolikus egyház hírei

Szeptember 11-én, vasárnap a szokásos Mária-napi zarándoklatra utaznak a hívők Máriagyűdre.

Módosult a bérmálás időpontja! Nem a Leányvásár napján, hanem október 9-én 10.30-kor lesz megtartva.

Református egyház hírei

Szeptember 4-én 11 órakor tanévnyitó istentisztelet

10-én, szombaton 15 órakor ifjúsági óra

11-én, vasárnap a mohácsi gyülekezeti csendes napra utaznak a hívők (az istentisztelet elmarad)

24-én, szombaton 15 órakor ifjúsági óra.

A német anyanyelvű római katolikus híveink részére **szeptember 11-én egésznapos zarándoklatot tartunk** Máriakéménd kegytemplomában. A zarándoklatot Pater Wendelin Gruber jezsuita szerzetes vezeti. Az ünnepi szentmise 9.30-kor kezdődik Máriakéményden.

*

1994. szeptember 24-én Budapesten a Szent Gellér Szikla-kápolnában délelőtt 10 órakor **ünnepi emlékmisére** hirdetett zarándoklatot egyesületünk pécsi irodája. (Szent Gellér az Egyesület névadó védőszentje.)

Magyar Katolikus Németek Egyesülete
Pécsi Irodája

Hírek

Sakk-matt

A júliusban megrendezett Zsolnay Kupa nemzetközi sakktornán Pécsett Lantos Levente a Pécsváradi Spartacus Sportkör versenyzője az „A" csoportban I. helyezést ért el. Gratulálunk!

Zeneiskola-Musikschule

Rauschenberger András, városunkban élő kőfaragó társadalmi munkában elkészítette a pécsváradi Zeneiskola bejárati feliratát, 36 x 46 cm-es nagyságban, matthauseni szürke gránitból, mintegy 4.000 Ft értékben. A Zeneiskola – Musikschule feliratú tábla augusztus 31-én került az iskola bejáratához.

Nyugdíjas Klub hírei

Az augusztusi nyári szünet után szeptember 13-án délután 4 órakor ismét klubnapot tartanak nyugdíjasaink. Őszi programjuk terveiben szerepel kirándulás Tamásiba a termál fürdőbe, három napos országjáró kirándulás, készülődés az Idősek Napjára.

Novemberben szeretné megrendezni a klub a nyugdíjasok Ki Mit Tud-ját. Kérjük kedves nyugdíjasainkat, hogy készüljenek, minden kategóriában szeretettel várunk mindenkit. (Pl.: ének, zene, tánc, vers- és prózamondás, egyebek).

*

A Pécsi Nemzeti Színház 1994/95-ös évadjára kedvezményes áron színház bérlet igényelhető a művelődési házban.

Bérletajánlatunk az 1994/95-ös színi évadra

Szivárvány bérlet
Szuhovo-Kobilin:
Tarelkin halála – komédia
Jacobi Viktor:
Sybill – nagyoperett
Mascagni: Parasztbecsület – két egyfelvonásos opera
Leoncavallo: Bajazzók
Neil Simon: Furcsa pár – vígjáték
Mítoszok földjén – balettest
Fejes-Presser: Jó estét, nyár, jó estét, szerelem – musical
Witold Gombrowicz:
Operett – zenés játék.

Anyakönyvi hírek

Augusztusban házasságot kötött:

6-án Kollmann Péter és Blazsekovics Anita

20-án Mezei Béla Ferenc Holczimmer Timea (Lovászhetény)

27-én Kárpáti Zoltán és Szilágyi Gabriella (Apátvarasd)

Elhunytak:

Borbély Gyula 54 éves (horvátországi, szentlászlói menekült)

Amrein Lászlóné, Dörmő Erzsébet, Katalin 46 éves (Zengővárkony)

Ambrus Jánosné 72 éves (Martonfa)

Wéber János 83 éves (Erdősmecske)

Lőrinczi Albert 76 éves (pécsi, volt pécsváradi lakos)

Csonka Jánosné, Ignác Anna 58 éves

Ruppert Ferenc 72 éves

Schober György 69 éves

Sárközi Lajos 84 éves

Házassági évfordulók:

25. házassági évfordulóját ünnepli szeptember 6-án Sebestyén István és Varga Mária.

Szeptember 20-án Rejtő István Imre és Schneider Magdolna Mária

27-én Geng Ferenc és Lukics Jolán (Martonfa)

Sok boldogságot, jó egészséget kívánunk az ünnepelteknek!

Baranya Megyei Vadásztársaságok Szövetsége
Mecseki Erdészeti Részvénytársaság
1994. szeptember 18-án 10 órai kezdettel a Pécsváradi Várban

megyei vadásznapot rendez.

A vadásznap programja

10.000 ünnepélyes megnyitó
10.20 Hubertus mise
11.30 Néptánc bemutató,
ahol fellépnek:
a Zengővárkonyi Népi Együttes művészeti vezető: Töttös Sándor
a Pécsváradi Kodolányi J. Általános Iskola német tánccsoportja művészeti vezetők: Tóth Györgyi Poller György
a Pécsváradi ÖTE fúvószenekara karnagy: Apaczeller József.
12.30 Íjászbemutató
13.30 Vadászkutya bemutató
14.00 Koronglövészet a Rucker aknai pályán.

Baranya Megyei Vadásztársaságok Szövetsége első alkalommal rendez megyei vadásznapot. Ezzel egyidőben a Pécsváradi Várban Baranya megye legszebb trófeáiból látható TRÓFEA KIÁLLÍTÁS.

Tanfolyamok a Művelődési Házban

Szeptember 15-e után az alábbi tanfolyamokat indítjuk kellő számú jelentkező esetén.

Angol és német (kezdő, haladó)

Jazz balett

Szabó-varró

Bélyegszakkör (folytatódik a gyermekszakkör és várjuk a felnőtt jelentkezők érdeklődését.)

Szövőtanfolyamok

Művészeti csoportjaink is várják új tagok, érdeklődők jelentkezését:

Kézimunka szakkör

Női Kamarakórus

„Zengő" Néptánc Egyesület

Jutalomút Németországba

A Lenau-ház német qvíz-versenyt rendezett. Ezen a vetélkedőn részt vett iskolánk négy csapata 5-5 fővel. Három csapat elnyerte a fődíjat, az egy hetes németországi utazást. Június 26-án indultunk Mettelbergbe. Hosszú és fáradságos utunk 22 órás volt.

A ház, ahol laktunk, ma diákszálló. Később tudtuk meg, hogy a jól felszerelt, szép környezetben fekvő épület 1981-ig iskolája volt a kis falunak. Este a kirándulások után egy-egy sétát tettünk a faluban, ismerkedtünk annak életével. Az itt lakó emberek főként mezőgazdasággal foglalkoznak. Tetszett nekünk ez a környezet, kár hogy ilyen rövid időt tölthettünk itt.

Az első kirándulásunk Lichtensteinbe vezetett, ahol megnéztük a kastélyt és egy cseppkőbarlangot. Lichtenstein nevét a fehér kövekről kapta, amelyekből a várat építették. A vár már 1388-ban állt, de a háborúban megsérült. Herceg Wilhelm von Urach építette újjá 1840-ben, mely még ma is az Urach család fennhatósága alá tartozik. Jelentősek a régi fegyverek és páncélok, a kis kápolna képei, a borozóhelyiség kelyhei és a kép, amely a herceget ábrázolja vadászöltözetben.

A „medvebarlang" arról kapta a nevét, hogy egy medve csontváza található benne. Előfordulnak itt álló-, függőcseppkövek és cseppkőoszlopok, ezek között kis fantáziával különböző figurákat, alakzatokat véltünk felfedezni.

Még aznap délután Tübingenbe látogattunk. A vár a 11. században épült, és a város 1201 óta áll. 1477-ben Eberhard egy egyetemet alapított, ez emelte a város rangját. A város két részből áll, az Ammer és a Neckar folyó választja el őket egymástól.

A következő nap Heidelbergbe utaztunk. A várat 1300-ban kezdték el építeni és 400 évvel később fejezték be. Lépcsőkön lehet feljutni. A világ legnagyobb hordója is Heidelbergben található. A kis hordóba 195.000 liter, a nagyba 221.726 liter bor fér.

Kirándulásunk következő napja Ludwigsburg, szintén sok látnivalót tartogatott számunkra. A várost 1709-ben alapították. A vár 1704-1933 között épült. Friedrich király vadászkastélynak szánta, de ez később 452 termes rezidenciává bővült. Sok szép és értékes festményt, mellszobrot, porcelánt, hímzést és fametszetet láttunk benne. A különböző stílusokban, gazdagon berendezett szalonok, termek nagy pompáról árulkodtak.

A mesepark is nagy élményt jelentett számunkra, mert sok mesét idézett fel bennünk.

A stuttgarti Mercedes-Benz Múzeum elsősorban a fiúk érdeklődését keltette fel. Először az első automobil keletkezéséről és annak továbbfejlesztéséről nézhettünk meg egy filmet, mely Gottlieb Daimler és Karl Benz gondolatairól és azok eredményeiről szólt. A „Mercedes" név keletkezése is meglepett bennünket, mert mint kiderült, a tervező kedvenc lányáról nevezte el az új közlekedési eszközt. A régi automobilok mellett a mai új autókat is megtekinthettük, sőt bele is ülhettünk.

Utazásunk utolsó kirándulási napján a stuttgarti „Wilhelma" állatkertbe mentünk. Sok szép és különleges állatot és növényt láttunk.

Szombaton délelőtt kitakarítottuk a szobákat és eredeti állapotában hagytuk el ismét a mettelbergi diákszállót, azúttal végleg.

Július 3-án délelőtt 9 órára érkeztünk meg Pécsváradra. A németországi utazás tagjai az 5. b. osztályból: Baumann Tímea, Mosonyi Gábor, Őry Levente, Papp Anikó, Wágner Diána; a 7.a, c. osztályból: Merkl Beáta, Bognár Adrienn, Kis Bocz Éva, Ruppert Andrea, Schiszler Éva, a 8. a., b. osztályból: Bareith Szilvia, Friedrich Anita, Friedszám Rita, Ömböli Viktória, Turnár Csilla. A versenyre felkészítettek bennünket: Tóth Györgyi, Wágner Jánosné, Sigrid Gmeiner, Shäffer József.

Kísérő tanárunk Schäffer József tanár úr volt.

Ez az utazás felejthetetlen emlék marad mindannyiunk számára.

Friedszám Rita
8. b. osztály

Kollégáinktól búcsúzununk

Nyugdíjba vonulásuk alkalmából elkülönülünk **Császár Jánostól, Gál Istvánnétól, Hegedűs Tibortól és Szondi Józsefnétől.** Mind a négy kolléga több mint három évtizedet töltött ezen a gyönyörű, de sokszor fáradságos, idegeket őrlő pályán. Hitték, amit a nagy tanítómester Apáczai Csere János így fogalmazott meg:

„Én azok közül, akik az ifjúság nevelését előremozdítják a legkisebb vagyok, de a szándék, amelylyel e cél elérésére törekszem oly nagy, hogy azt semmi túl nem szárnyalhatja."

Császár János és Szondi Józsefné a pécsváradi általános iskola tanárai működésük során nemzedékeket tanítottak, neveltek. Császár János a testnevelés és a sport megszerettetését tekintette legfőbb feladatának. Csendes, halkszavú, szerény magatartásával, következetes szakmai alaposságával kimagasló eredményeket ért el diákjaival. Tudásának, felkészültségének elismerését jelentette, hogy szaktanácsadóként a megye testnevelésének irányításában is részt vett.

Szondi Józsefné, Piroska nyílt, szókimondó mindig tettre kész kolléganő volt, akinek derűs őszintesége sokat segített, ha a közösség csüggedni látszott. Egyénisége meghatározó szerepet töltött be mind a tantestület, mind a tanulók körében. Harmonikus kapcsolatot alakított ki a szülőkkel, akik az évek múlásával egyre többen egykori tanítványaiból kerültek ki. Piroska mindig szívesen vállalt feladatokat és azokat lelkiismeretesen végre is hajtotta. Tanítványai az élet minden területén megállják a helyüket.

Gál Istvánné 1962-től a lovászheténvi, Hegedűs Tibor pedig 1965-től az apátvarásdi tagiskolákban dolgoztak. Mindkét iskola összevont tanulócsoportú, amely sajátos munkát sokoldalú felkészültséget kíván a nevelőtől. Hegedűs Tibort jó kedélye, humora mindig átsegítette a nehézségeken. Sokat törődött a kis község közösségi gondjaival, igyekezett a problémákat megoldani. Sajnos, a szépen felújított apátvarasdi iskola tanulók hiányában kénytelen bezárni a kapuját. Így Hegedűs Tibor valamivel a tényleges nyugdíjkor előtt búcsúzik.

Gál Istvánné már többször elmondta, hogy bizony elfáradt, hogy egy ideig folytatnia kell a munkát, egyelőre nem pályázott senki Lovászheténybe. Reméljük, lesz ereje a folytatáshoz.

Mindannyiunk nevében megköszönjük a hosszú évek munkáját, a sok segítséget, emberséget, barátságot, amit együttműködésünk során tőletek kaptunk.

Az elkövetkezendő évek megérdemelt pihenése során gondoljatok ránk, emlékezzetek pályátok szépségeire, erősítsen benneteket a költő, Kazinczy Ferenc:

„Ne fáradjunk el soha jót tenni
édes barátom;
nem bánt az engem, hogy sok
mag kősziklára esik;
tudom én, hogy az az egynehány szem,
amely földre kapott, visszaadja
a munkát elébb utóbb."

Galambosné Fónai Éva

Középiskolai hírek

Elismerés:

Az augusztus 18-i ünnepi önkormányzati ülésen intézetünk tanárát Fuchs Sándornét és tanítványait elismerő oklevélben részesítette a város képviselő-testülete. A tanárnő tanítványaival folyamatosan több országos pályázaton vett részt, ahol a gyerekek kiváló eredménnyel szerepeltek.

Cserekapcsolat:

Marie Gibbon, intézetünk angol vendégtanára szervezőmunkájának köszönhetően nevezett tanárnő korábbi iskolájából, Angliából, Sommerset megye Taunton város iskolájából 14 tanuló, 2 kísérő tanár John Wait igazgatóhelyettes vezetésével érkezett hozzánk látogatásra. A tanulók kísérőikkel 10 napot töltenek el Magyarországon. Három napig Budapest nevezetességeivel ismerkedtek, úgy érkeztek Pécsváradra. A gimnázium I. és II. osztályos tanulói, valamint az intézet tanárai a szállásadók.

Az angol gyerekek megismerkednek Pécsváraddal és környékével. Kirándulnak a Dombai-tóhoz, Zengővárkonyba, Villányba, Siklósra, Harkányba, Orfűre, Abaligetre, Balatonra, Pécsre és a Mecsekre. A hétvégék szombati és vasárnapi programját a vendéglátó családok szervezik.

A gyerekeknek és kísérőiknek nagyon tetszik a magyaros vendégszeretet, csak kicsit fűszeresnek találják ételeinket. Jövőre a mi diákjaink viszonozzák a látogatást.

Tanévnyitó:

Hagyományainkhoz híven szeptember 1-jén fél 8-kor lesz tanévnyitó ünnepélyünk.

Beiskolázás

Az 1994/95-ös tanévben 18 osztályunk kezdi meg, illetve folytatja tanulmányait. Nem indítunk első osztályt baromfihúsfeldolgozó szakmából és általános állattenyésztő szakközépiskolai tagozaton.

Első osztályok lesznek: állattenyésztő, húsfeldolgozó, sütőipari szakmákban, gimnáziumban, szakmunkások szakközépiskolájában és egy új képzési formában a 2+2-es tagozaton. A beiskolázási tervünk jól sikerült.

Tanárok:

Iskolánkból más intézetbe távozott Pukli Tamás testnevelő és Bors László matematika-technika szakos tanár.

Új tanáraink: visszajött gyesről Zimmerné Havasi Katalin matematika-fizika szakos tanárnő. Újonnan érkezett Blum Szilárd kémia-fizika szakos, Májusi Albert testnevelés szakos és félállásban Szakácsné Kálmán Emília magyar szakos tanár.

Fuchs Sándorné

Két keréken nyaraltunk

Ez év júniusában – amint befejeződött az iskolákban a tanítás és ezzel együtt az asszonytorna is – elhatároztuk, hogy alkalomadtán valamivel pótolni fogjuk az elmaradt „edzéseket".

Erre a legmegfelelőbbnek a kerékpár látszott. A Baráthegyi Gyógyház felajánlotta segítségét (legnagyobb örömünkre) és kölcsönadott négy darab Montainbike kerékpárt csaknem két hónapra a Szívügy Program keretében.

Elkezdődtek a túrák, heti átlagban öt alkalommal bicikliztünk az esti órákban munka után kikapcsolódásként. Kezdetben rövid távokat Pécsvárad-Zengővárkony-Pécsvárad vagy Pécsvárad-Nagypall-Pécsvárad útvonalon kerekeztünk.

Nagyon élveztük, olyan helyekre is eljutottunk, ahová egyébként biztos nem mentünk volna. Például a Szilágypusztai kastélyt, az erdősmecskei bányatavat, vagy Feked régi házait is megcsodáltuk.

Visszatérő programként gyakran útba ejtettük Zengővárkonyt, hogy ha csak néhány percre is, megpihenjünk a kristálytiszta vízű patak partján és hallgassuk megnyugtató csobogását.

Eljutottunk Kisújbányára, Pusztakisfalura, Lovászheténybe, Martonfára, Szilágyra, Fazekasbodára, Kékesdre, Erzsébetre, Szellőre, Nagypallba, Szilágypusztára, Fekedre, a Völgyhidakhoz, a halastavakhoz és persze Pécsvárad minden utcájában kerekeztünk.

Meglepett, hogy mindenhol közvetlen, barátságos emberekkel találkoztunk, ha időnk engedte elbeszélgettünk, amit egy autós túrán nem tehettünk volna meg.

Szilágypusztán a gondnok szívélyesen körbevezetett a kastély parkján és épületein. Ellenpélda is akadt.

Leghosszabb utunk során éppen a Mészkemencén átvezető erdei úton haladtunk, amikor már minden innivalónk rég elfogyott. Bíztunk benne, hogy a vadászházban feltölthetjük kulacsainkat. A csodálatos tavakkal körülvett erdei házakban azonban legnagyobb meglepetésünkre közölték, hogy egy pohár vizük sincs a számunkra. Sőt örülhettünk, hogy a vadászkutyák támadását épp bőrrel megusztuk. Így kénytelenek voltunk szomjunkat a természet adta gyümölccsel oltani. (A természet nem bizalmatlan.)

Ezek után szerencsésen eljutottunk Fekedre, ahol a kocsmáros hideg sörrel és kedves szóval szolgált ki bennünket.

Innen már szinte pillanatok alatt hazaértünk, magunk mögött tudva közel 45 km-t.

Pusztakisfalu

Négytagú csapatunk alkalomszerűen kiegészült néhány fővel (pl. családtagok). Látva kitartásunkat többen szerettek volna csatlakozni, de szándékukat tett nem követte. Így többnyire négyen maradtunk. Voltak nehézségeink, pl. defekt miatt Erzsébetről toltuk haza a biciklit, de kedvünket ez sem szegte.

Összegezve a tapasztalatokat, elmondhatjuk, hogy úgy az egészségünkért, mind a környezetünk megismeréséért tettük meg ezt a rengeteg kilométert. Számunkra ez a nyár felért egy tengerparti nyaralással.

Reméljük, hogy – mint ahogy eddig is, ezután is – többen fogják követni a példánkat és „nyeregbe szállnak az egészségért, kikapcsolódásból".

A csoport tagjai: Apaceller Péterné – Teri, Fuchs Károlyné – Mari, Keresztúriné Fullér Anna – Panni, Apaceller Péter.

Moziműsor

1994. szeptember

1-jén, csütörtökön
Csupasz pisztoly 33 1/3.
5-én, hétfőn A szomszéd nője mindig zöldebb.
8-án, csütörtökön
Apáca show 2.
12-én, hétfőn
Charlie Sheen: A hajsza.
15-én, csütörtökön
Sivagati lavina.
19-én, hétfőn
Schindler listája.
22-én, csütörtökön
Palira vettem a papát.
26-án, hétfőn
A dzsungel könyve.
29-én, csütörtökön
A titkok kertje.

Október 3-án
Beverly Hills-i zsaru III.

Az előadások 19 órakor kezdődnek.

FIGYELEM ! KOMPUTERES SZEMVIZSGÁLAT PÉCSVÁRADON !

POLLER OPTIKA

PÉCSVÁRAD, DÓZSA GY. U. 3. (EGÉSZSÉGÜGYI CENTRUMBAN)

A POLLER OPTIKA szemvizsgáló részlege szeptember hónapban komputeres szemvizsgálatot végez a Művelődési Központban. Amennyiban nálunk készítteti el szemüvegét, a vizsgálat INGYENES.
Előjegyzést az Egészségügyi Centrumban lévő optikai boltunkban veszünk fel.

NÉZESSE MEG LÁTÁSÁT !

Pécsváradi Hírmondó
A pécsváradi önkormányzat havilapja • Felelős kiadó: Kakas Sándor polgármester • Szerkesztő: Gállos Orsolya
Szerkesztőség, hirdetésfelvétel, terjesztés: Művelődési Központ Pécsvárad, Kossuth u. 31. Tel.: 465-123
Tipográfia: Ferlingpress Kft.• Nyomási munkák: Molnár Csaba nyomdája, Pécs